

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus – Estónsko) – trestné konanie proti A. P.

(Vec C-2/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rámcové rozhodnutie 2008/947/SVV – Vzájomné uznávanie rozsudkov a probačných rozhodnutí – Rozsah pôsobnosti – Rozsudok ukladajúci podmienený trest odňatia slobody – Probačné opatrenie – Povinnosť zdržať sa spáchania nového trestného činu – Povinnosť zákonného pôvodu)

(2020/C 215/19)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Riigikohus

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

A. P.

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami v spojení s jeho článkom 4 ods. 1 písm. d) sa má vykladať v tom zmysle, že uznanie rozsudku, ktorým bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon je odložený iba pod podmienkou dodržania zákonnej povinnosti zdržať sa spáchania nového trestného činu počas probačnej doby, patrí do pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ táto zákonná povinnosť vyplýva z tohto rozsudku alebo probačného rozhodnutia vydaného na základe tohto rozsudku, čo musí overiť vnútroštátny súd.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 93, 11.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken – Nemecko) – JC/Kreissparkasse Saarlouis

(Vec C-66/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2008/48/ES – Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Právo na odstúpenie od zmluvy – Lehota na uplatnenie tohto práva – Požiadavky na informácie, ktoré sa majú uviesť v zmluve – Informácia, ktorá uvádza postupný odkaz na ustanovenia vnútroštátneho práva)

(2020/C 215/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: JC

Žalovaný: Kreissparkasse Saarlouis

Výrok rozsudku

1. Článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že medzi informácie, ktoré má zrozumiteľne a stručne uvádzať zmluva o úvere, patria podľa tohto ustanovenia spôsoby počítania lehoty na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 ods. 1 druhom pododseku tejto smernice.
2. Článok 10 ods. 2 písm. p) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby zmluva o úvere uvádzala s ohľadom na informácie podľa článku 10 tejto smernice odkaz na vnútroštátne ustanovenie, ktoré ďalej odkazuje na iné ustanovenia práva daného členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 139, 15.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 11. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – San Domenico Vetraria SpA/Agenzia delle Entrate

(Vec C-94/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Články 2 a 6 – Pôsobnosť – Zdaniteľné plnenia – Poskytovanie služieb za protihodnotu – Dočasné pridelenie zamestnancov materskou spoločnosťou do svojej dcérskej spoločnosti – Náhrada zo strany dcérskej spoločnosti obmedzená na vynaložené náklady)

(2020/C 215/21)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: San Domenico Vetraria SpA

Žalovaný: Agenzia delle Entrate

za účasti: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Výrok rozsudku

Článok 2 bod 1 smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sa za relevantné na účely dane z pridanej hodnoty nepovažujú zapožičania ani dočasné pridelenia zamestnancov materskej spoločnosti do jej dcérskej spoločnosti uskutočnené iba za náhrady s tým súvisiacich nákladov, pokiaľ sumy zaplatené dcérskou spoločnosťou v prospech jej materskej spoločnosti a tieto zapožičania alebo dočasné pridelenia zamestnancov sú vzájomne podmienené.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019.